

[Bente Juncker]

gennem besparelserne på forsvarsbudgettet. Vi kender jo SFs indstilling til forsvaret.

Det kan ej heller være en tilfældighed, når forslagsstillerne i bemærkningerne gør opmærksom på, at fredsforskning har lange traditioner i såvel Skandinavien som hele Vesteuropa. Jeg kunne fristes til at spørge forslagsstillerne, hvordan det går med fredsforskningen i Østeuropa, ja, i hele Østblokken som sådan.

CD må afvise dette forslag. Vi vil ikke være med til at tage de 20 mill. kr. fra forsvarsbudgettet for at oprette et fredsforskningsinstitut. Det er CDs opfattelse, at det bedste middel til at opretholde freden er et troværdigt forsvar. Derfor kan vi ikke under nogen omstændigheder være med til nedskæringer med dette formål for øje. SF ser det dog ikke som en betingelse, at finansieringen sker igennem besparelser på forsvarsbudgettet, men CD ser i det hele taget ingen muligheder for at bruge statslige midler til formålet. Vi er i en tid, hvor hele uddannelsesområdet og også forskningen skal fastholdes på det nuværende niveau, og et nyt tiltag, som dette forslag lægger op til, må vi afvise.

SF omtaler i bemærkningerne, at Danmark er et af de få lande i Europa, som ikke har en egentlig fredsforskning. Jeg skal her blot nævne, at den gren af fredsforskningen, der spiller en rolle i Norden, retter sin kritiske opmærksomhed mod den herskende sikkerhedspolitiske opfattelse og mod sikkerhedspolitikken i det hele taget i dette område.

Vi mener ikke, at fredsforskning i sig selv byder på nogen genvej til fred, og vi mener afgjort ikke, at fredsforskere har patent på at være fredens bedste forkæmpere.

Med hensyn til anvendelsen af en sådan forskning har CD betænkeligheder. Man kan fremdrage i hvert fald tre holdninger i dette spørgsmål. Forskningen kan stille sig til rådighed for politiske magthavere, den kan lade være at blande sig i praktisk politik og alene hellige sig forskningsmæssige opgaver, og endelig for det tredje kan den stille sig til rådighed i kamp mod de politiske magthavere.

CD kan ikke acceptere nogen risiko for, at en forskning på dette område vil kunne misbruges med hensyn til ensidig påvirkning i så væsentlige institutioner som folkeskole, gymnasium og uddannelsesinstitutioner i det hele

taget. Vi kan ikke være med til nedbrydningen af de positive kræfter, der arbejder for et troværdigt forsvar i Danmark under NATO.

Til slut vil jeg fremhæve det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg og dets arbejde. Vi finder dette udvalg – sammenholdt med den forskning, der i øvrigt finder sted uden et egentligt institut – tiltrækkeligt til at stimulere den sikkerhedspolitiske debat i det- te land.

CD finder SFs forslag overflødigt dels af økonomiske, dels af forsvarsholdningsmæssige grunde, og vi må derfor afvise dette forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Inden jeg kommenterer selve forslaget, vil jeg godt lige gøre et par bemærkninger til de tidligere ordførere.

For det første synes jeg, det er lidt ubehageligt, når man angriber en person heroppefra, uden at vedkommende har mulighed for at tage til genmæle, så for en ordens skyld skal jeg bare sige, at jeg ikke deler fremskridtspartiets ordførers opfattelse af hr. Jan Øberg.

Vi hørte om CDs holdning til forslaget eller til forsvaret i det hele taget. Jeg tror, det er et af de få områder, hvor man argumenterer på den måde, som man argumenterer her, nemlig at det bedste middel til at opretholde freden er at have et troværdigt forsvar. Der er ikke så forfærdelig mange andre steder, hvor man drister sig til så relativt umulige udsagn. Jeg skal lade være at drage paralleller i øvrigt, men blot sige, at det viser sig altså, at vi ikke opretholder freden ved alle disse forsvarsmekanismer. Skulle vi så ikke prøve på at tænke over tingene på en anden måde? For det, vi ser i dag, er jo ikke vejen frem. Jeg skal også undlade at kommentere de udsagn, der fra samme side altid kommer om Østblokken. Jeg finder egentlig ikke, det er en frygtelig interessant diskussion, og den fører altså ingen steder hen.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige nogle ord om selve forslaget, som det radikale venstre selvfølgelig er positivt over for i dets grundtanke. Man nævner meget pænt det radikale venstres beslutningsforslag om sikkerhedspolitisk oplysningsvirksomhed. Man kunne måske godt være gået lidt længere tilbage i historien og set, hvad det radikale